

Pooad bohoslužeb pro
Železný Brod
a celý farní obvod.

Pooad bohoslužeb:

- Úterý** - Železný Brod v 18.00
- Stoeda** - Železný Brod v 18.00
- Etvrtek** - Držkov v 16.00
- Železný Brod v 18.00
- Pátek** - Železný Brod v 18.00
- Sobota** - Zásada v 16.00
- Bzí v 18.00
- Nedile** - Železný Brod v 8.30
- Loucky v 11.00
- Krásná v 16.00

Srdeeni Vás zveme
na poutní Mši svatou
k Svátku Povýšení
svatého koříže.
Pout' se bude konat
14. záoí v 16 hod.
v kostele sv. Josefa
na Krásné.

Železný
Brod

Bzí

Držkov

Krásná

Klokočské
Loučky

LA SALETTSKÉ POSELSTVÍ O POTŘEBĚ EVANGELIZACE.

„Nuže, mé děti, toto všechno oznamte mému lidu!“ (Slova Matky Boží z La Salette)

Od počátku lidských dějin si Bůh volil osoby, které posílal, aby hlásaly jeho slovo, aby připomínaly jeho zákony, aby vyzývaly k obrácení ty, kteří sešli z cesty Božích příkázání. Ve starozákonní době plnili tuto funkci proroci. Když se dovršila „plnost času“, poslal Bůh svoje Slovo - Ježíše, aby všem národům ohlásil radostnou zvěst - evangelium. Již za svého pozemského života Ježíš vyvolil ze svých učedníků skupinu dvanácti, které nazval apoštolů. Po svém zmrtvýchvstání jim dal příkaz: „Jděte do celého světa a kažte Evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15) Tato hrstka lidí šla, aby všem přinesla radostnou zvěst o Kristu-Bohu, který trpěl a zemřel pro spásu člověka, který zmrtvýchvstal, aby lidem znovu otevřel brány nebe. Dvanáct lidí nebylo schopno hlásat nauku všem národům. Proto již od počátku křesťanství plnili velkou roli v evangelizaci laici. Od počátku bylo jasné, že laici i duchovní mají stejnou zodpovědnost za misijní činnost. Mnozí laici považovali svou povinnost za čest a plnili dílo evangelizace podle svých možností. Svědčili nejen slovem, ale i příkladem života, který přitahoval jejich současníky k nové víře.

Kdosi velmi trefně řekl: „Bůh vždycky používá nástroje, které neodpovídají velikosti úkolu, aby bylo možno snadněji rozpoznat Jeho dílo.“ Tak se také stalo 19. září 1846 na La Salette, kde se zjevila Matka Boží. Za svědky tohoto zjevení zvolil Bůh dvě malé prosté děti. Právě jim Maria, Matka Spasitele a Královna apoštolů, předala slova poselství a příkaz oznámit je všemu lidu. Tento příkaz byl tak důležitý, že jej Maria dvakrát opakovala.

Po schválení zjevení, biskup z Grenoble založil Kongregaci misionářů Matky Boží z La Salette, které svěřil úkol hlásat Krásnou Paní všemu lidu.

Církev schválila Lasaletské poselství, a proto každý z nás může podle svých možností hlásat také to, co Maria řekla na La Salette. Druhý Vatikánský koncil zdůraznil nutnost apoštolátu laiků v současném světě: „Laici na základě svého spojení s Kristem, které získali svatým křtem, a upevnění dary Ducha svatého svátostí biřmování mají povinnost i právo apoštolátu.“

Všichni proto máme povinnost hlásat evangelium - je tak příkladem. Někdo by mohl namítnout: „Já mám Evangelium a být jeho svědkem, avšak zjevení v La Salette soukromá záležitost.“ Při čtení poselství z La Salette snadno upozorovat, že to není nic jiného, než příjejdůležitějších pravd z evangelia. Maria nás prosí, tak j v Káně Galilejské: „dělejte cokoli vám nařídí můj Syn“ a připomíná Ježíšovu výzvu: „Obráťte se a věřte...“ (Mt 4,10) Jsme apoštolů Matky Boží z La Salette, hlásáme zároveň ev

Co se týká apoštolátu, máme široké pole působnosti začít v rodině, kde mají být manželé pro sebe navzájem svědky víry. Právě rodiče, slovem i příkladem života křesťánskému životu, tzn. životu podle Božích příkázání. Takto navzájem upevnění se musíme starat rozšiřovat svůj apoštolát do zaměstnání, do škol, na společenská setkání.

Kéž se vzorem pro náš apoštolát stane Ta, která nás posílá a o které Druhý Vatikánský koncil říká, že „se podílela zcela zvláštním způsobem na díle vykoupení a nyní, díky své mateřské lásce pečuje o bratry svého Syna, kteří ještě putují a jsou ohroženi nebezpečími a trápením, dokud nebudou dovedeni do šťastného domova“.

Modleme se: „Matko, která nás zveš k horlivému apoštolátu - oroduj za nás!“

Oimskokatolická farnost dikanství Železný Brod
Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: 483 389 223
Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loucky, Krásná
Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Miroslav Mateňko, MS

Více o nás a o našich farnostech: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farabrod@volny.cz, můžete je také osobně předat duchovnímu správci.

ZÁOÍ 2008

Jakub

FARNÍ ZPRAVODAJ
Oimskokatolická farnost dikanství Železný Brod

KRÁSNÁ PANÍ Z LA SALETTE

Co se vlastně stalo onoho památné září 1846, ve vesničce La Salette francouzských Alpách? Dvě proste Maximin Giraud (11 let) a Melánie Calvatová (15 let) pásly stáda v horách nad vesnicí. Náhle se jim zjevila Krásná Paní obklopená světlem, ki vycházelo z kříže na jejich prsou. Kříž měl jedné straně kleště a na druhé kladivo. se posadila na kámen a plakala. Potom v a promluvila k dětem. Požádala je, aby její poselství, které lze vyjádřit slovy - pok smíření. Matka Boží přišla napomeno neposlušné děti. Vybízí nás, at zachovávali Boží příkázání a abycl poslouchali jejího Syna Ježíše Krista. zůstat lhotejní k sízám Nebeské Matky.

Poselství Matky Boží v La Salette

„Přistupte blíž, moje děti, nebojte se; jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu. Jestliže se můj lid nechce podřídít, budu nucena nechat na něho dopadnout rámé svého Syna. Je tak silné a tak těžké, že ho již nemohu udržet. Již tak dlouho pro vás všechny trpím! Nechci-li, aby vás můj Syn opustil, musím ho neustále prosit, a vy lidé na to nedbáte. I kdybyste se sebevíc modlili a dělali cokoli, nikdy byste mi nemohli vynahradit trápení, které pro vás snáším. Dala jsem vám šest dní k práci, sedmý jsem si vyhradila pro sebe, a lidé mi jej nechtějí dopřát. To je to, co činí ruku mého Syna tak těžkou. Rovněž ti, kteří jezdí s vozy, nedovedou klít, aby do toho nemísili jméno mého Syna. Tyto dvě věci tolik zatěžují jeho rámé. Zkázali se sklizeň, pak vaší vinou. Ukázala jsem vám to loni na bramborách: ale vy jste si z toho nic nedělali. Ba naopak: když jste nacházeli zkažené brambory, kleli jste a brali jste nadarmo jméno mého Syna. Budou se kazit dál, a letos o Vánocích už nebudou“. Slovo „brambory“, „pomme de terre“, však vzbudilo Melaninu pozornost, protože brambory se v místním nářečí nazývají „las truffas“ a slovo „pomme“ má ve zdejším nářečí pouze význam „jablko“. Obrátila se proto k Maximinovi, aby jí to vysvětlil. Avšak Krásná Paní jí předešla: „Ach, děti moje, vy nerozumíte francouzsky, počkejte, povím vám to jinak“. A Krásná Paní totéž poselství pověděla dětem v jejich nářečí, užívaném v okolí Corpsu, začínajíc slovy: „Zkázali-li se sklizeň...“ a pak pokračuje: „Kdo má obilí, at' ho ani nerozsevá. Všechno, co zasejete, sežerou červi a vzejdou-li z něho nějaké klasy, při výmlatu se rozpadnou v prach. Nastane veliký hlad. Dříve než nastane, malé děti, mladší sedmi let, budou dostávat zimnici a budou umírat v náručí osob, které je budou chovat. Ostatní budou trpět hladem. Ořechy se zkazí, hrozny shnijí“.

Krásná Paní předala dětem tajemství, každému osobně, nejprve Maximinovi, pak Melánii. Poté její slova vnímaly opět obě děti: „**Jestliže se lidé obrátí, kamení a skály se promění v obilí a brambory se samy zasadí do země. A vy, děti moje, vykonáváte dobře své modlitby?**” „Ne, Paní, nevalně!” doznali oba pasáči. „**Ach, děti moje, je nutné se modlit každý večer a každé ráno. Nebudete-li mít čas, pomodlete se alespoň Otče náš a Zdrávas. Budete-li moci, modlete se více. V létě chodí na mši svatou jen několik starších žen. Ostatní pracují v neděli celé léto. A v zimě, když nevědí, co s časem, chodí do kostela, jen aby si tropili posměch z náboženství. V postní dny se sbíhají k řeznictví jako psi. Moje děti, už jste někdy viděly zkažené obilí?**” - „Ne, Paní, neviděly”, odpověděl ihned Maximin za sebe i za Melánii. „**Ale ty, mé dítě (Maximine), jsi je přece jednou musel vidět, se svým otcem u Coinu. Muž hospodařící na tom pozemku pravil tvému otci: Pojďte se podívat na mé obilí, jak se kazí. Šli jste tam oba, tvůj otec pak vzal dva nebo tři klasy do rukou, třel je v dlaních a ony se rozpadly na prach. Když jste se potom vraceli, a byli jste asi půl hodiny cesty od Corpsu, tvůj otec ti dal kousek chleba se slovy: „Tu máš, synku, jez letos chleba, neboť nevím, zdali ho někdo bude jíst napřesrok, bude-li se obilí takhle kazit”.** - „Ano, Paní, opravdu tomu tak bylo! Ted’ si vzpomínám. Před chvílkou jsem si na to nevzpomněl!” - řekl Maximin. Krásná Paní dodává už francouzsky: „**Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu!**”

Pak se Krásná Paní přiblížila a děti ji nechaly projít mezi sebou. Přešla potok Sezia a při chůzi se nedotýkala země. Když se vznášela na okraji strže, její stopa tvořila široce otevřenou S. Ještě jednou opakovala: „**Nyní to, mé děti, oznamte všemu mému lidu**”. Později si lidé uvědomili, že to byla malá ukázka křížové cesty Ježíše Krista z Pilátova sídla na Kalvárii. Podél pěšiny, kterou Paní tehdy kráčela, bylo postaveno čtrnáct křížů.

Krásná Paní pozdvihla oči k nebi, pak pohlédla ke vzdálenému obzoru jihovýchodním směrem k Římu a Jeruzalému. Už neplakala, ale její tvář byla nesmírně smutná. Potom pomalu zmizela v zářivém světle. Večer se děti vrátily domů a poprvé vyprávěly o zjevení.

Dne 19. září 1851 biskup diecéze Grenoble, Mons. Philibert de Bruillard, napsal pastýřský list, v kterém prohlásil: „**Soudíme, že zjevení Panny Marie dvěma pastýřům 19. září 1846 v Alpách na hoře, která se nachází ve farnosti La Salette, vikariát Corps, má všechny znaky pravdy a věřící jsou vyzývání, aby tomuto zjevení věřili pevně a jistě**”. O rok později napsal druhý list, v kterém se rozhodl, že na místě zjevení bude vystavěn kostel a také dal podnět k založení skupiny misionářů, které nazval Misionáři Matky Boží z La Salette. Tato skupina se postupně stala mezinárodní kongregací, která působí v současné době ve 25 zemích světa. Od roku 1995 Misionáři Matky Boží z La Salette působí také v České Republice: Bozkově u Semil, Železném Brodě, Mělnice a v Mladé Vožici. Více o tomto zjevení se můžete dozvědět z těchto publikací:

*La Salette-Průběh zjevení a smysl poselství, (red. P. Roger Castel MS);
La Salette, P. Jean Jaouen MS;
nebo ze stránky: www.saletini.cz*

Modlitba k Panně Marii La Salettské Smiřitelce hříšníků

*Naše Paní La Salettská, opravdová Matko bolesti, vzpomeň na slzy,
které jsi pro mne prolévala na Kalvárii.
Vzpomeň též na úzkostlivost, s jakou stále o mě pečuješ,
abys mne uchránila trestů spravedlnosti Boží,
a hled', můžeš-li mě, své dítě, nyní opustit,
když jsi pro mě tolik učinila.
Jsem touto utěšující myšlenkou povzbuzen
a přicházím k Tobě přes veškerou svou nevěrnost a nevděčnost.
Neodmítej mé prosby, ó Panno, Smiřitelko hříšníků,
ale obrať mě, vypros mi milost, abych miloval Ježíše nade vše
a abych Tě těšil svatým životem a mohl Tě vidět jednou
v nebesích. Amen.*

**Naše Paní La Salettská, Smiřitelko hříšníků,
pros neustále za nás, kteří se k tobě utíkáme.**

Který kříž si zvolíš ty? Svátek Povýšení Svatého Kříže - 14.9.

Když Bůh stvořil svět, vypravuje jedna stará legenda, ptal se všech zvířat, jaké mají zvláštní přání, aby se na světě cítila dobře. Tygr si přál ostré zuby, aby se mu dobře lovilo, slon dlouhý chobot, pták křídla a zajíček ochranné zbarvení srsti. Všechna zvířata dostala, co chtěla a byla spokojena. Když to lidé viděli, byli mrzutí, že se jich Stvořitel na nic neptal. „My lidé s tímto světem spokojeni nejsme!” - volali k Bohu. A Bůh jim odpověděl: „Tak je to správně, tak jsem to chtěl. Vy lidé nemáte být jako zvířata, spokojeni na tomto světě. Zde není váš domov. Vy máte hledět vzhůru a hledat, co je nad vámi. Postavte se vzpřímeně!” A tím končí legenda. Zvířata hledí dolů k zemi, ale člověk chodí vzpřímeně a hledí k nebi. A znamením zkřížení pohledu pozemského s nebeským je kříž.

Svátek povýšení Svatého kříže nás vede k tomu, abychom se znovu podívali na toto hlavní znamení křesťanské víry. Abychom si nově uvědomili, že na kříži zemřel Syn Boží, abychom my, lidské děti, mohli žít. Je to nejsnadnější věc, podívat se na kříž. Naši křesťanští předkové nám zanechali mnoho křížů všude, kam pohlédneme. Železné na věžích kostelů, žulové na mezích u silnic, mramorové na hřbitovech, dřevěné na zdech našich domácností, zlacené na prsou žen. Kam se podíváte, zahlédnete nějaký kříž. Jenže v tom je právě naše potíž. Čeho je moc, to přestaneme vidět a vnímat. Vznikne nebezpečí, že to ztratí původní význam a stane se kýčem či pověrou. Kterýsi americký časopis pro automobilisty nabízel na celostránkovém inzerátu nový druh maskota pro štěstí. Zlacený křížek s rubínovými kapkami krve na trnové koruně. Při prudších otřesech se oči Pána Ježíše rozsvítily. Půl miliónu automobilistů už prý vyhodilo opičku na gumě a zavěsili si Krista s blikajícíma očima!

Křičte asi v duchu rameny a říkáte si, že takové zneužití kříže u nás nebývá. To máte pravdu. Nám hrozí spíš nepoužívání, než zneužívání kříže. Nám je toto znamení tak zevšechně, že se nad tím už nezamýšlíme. A přitom by nás mělo při každém pohledu na kříž napadnout, že na kříži vykřvácel Boží Syn, abychom my mohli žít. Mělo by nás napadnout, že na kříži přestalo být lidské trápení nesmyslné. Mělo by nás napadnout, že Kristův kříž máme po celý náš život následovat. Ale co to znamená následovat kříž? Máme snad vyhledávat kříže, trápení? To jistě ne! Ani Ježíš to nedělal, kříž mu byl vnucen. Kříž přece není symbol mučení. Je to znamení přemožení smrti, znamení života po smrti. Kristův kříž, to je oslňující světlo Zmrtvýchvstalého, vítězná záře velikonočního jitra.

Následování Kristova kříže znamená, jak nás učí i dnešní čtení z Písma, pohlédnout na kříž s vírou, když na nás dolehnou kříže každodenního života. Znamená spojit své denní křížky s křížem Kristovým. Na golgotské skále stojí kříž Ježíšův už navždy. Jeho paprsky odpouštějí vinu a obdarovávají životem toho, kdo na něj s vírou pohlédne. Ale na skále, kde zemřel Ježíš, stály kříže tři. Prostřední, Ježíšův, byl kříž obětavé lásky. Po pravici byl kříž lítosti a po levici kříž lhovosti. Jeden z těch tří si volí za svůj každý člověk. Který kříž si zvolíš ty?

V údolí mezi horami, až tam na konci světa

Před světem byla ukrytá vesnička La Saletta Tam život nebyl peříčko, jen samá velká dřina A v duších drsných horalů vládla prázdnota a zima A děti místo do školy chodily krávy pást Ve starostech a chudobě líně plynul čas

Pak přišel jeden výjimečný den
Který změnil život lidem všem
Dvěma pasáčkům se krásná paní zjevila
A mezi slzami jim své poselství sdělila:

"Již dlouho pro vás všechny trpím
A vy na to vůbec nedbáte
Šest dní je k práci, sedmý pro mě
A ani ten mi nedáte
Nadarmo berete jméno mého Syna
Do klení jej stále mícháte
Den ze dne stoupá vaše vina
A vy si říci nedáte

Jakpak se, děti moje, modlíte?
Proč rámě mého Syna těžší činíte?

V létě na mši svatou tak málo lidí přichází
Jen pár starších žen cestu do kostela nachází
Ostatní přijdou jen v zimě, když nemají co na práci
A to jen proto, aby tropili si z náboženství legraci
Ani v postní dny lidé na půst nedbají
A jako psi se k řeznictví mlsně sbíhají

Když nechci, aby vás můj Syn opustil
Musím ho stále prosit, aby vám odpustil

Jak ale přetěžká je již Jeho ruka
Já pro vás všechny snáším velká muka
Když nezměníte svoje chování
Čeká vás velké strádání
Zkazí se brambory, hrozny a ořechy zrovna tak
Obilí sežerou červi a zbytek rozpadne se v prach
Malé děti v horečkách budou umírat
V náručí osob, co budou je kolíbat

Jestliže se ale lidé obrátí
Všechno se v dobré zpátky navrátí
Skály a kamení změní se v obilí
Brambory samy se zasadí ve chvíli"

A jak se krásná paní nečekaně zjevila
Tak i před očima dětí zase zmizela
Ta zpráva se pak rychle šířila
A víska La Saletta už neznámá nebyla

A tohle poselství, co bychom chtěli více
Dik našim farářům přišlo i do Vožice
Můžeme si z něho poučení vzít
Anebo stejně nevěrně dál žít

Co kdyby náhodou se u nás Panna Maria
Též v horách (třeba Smilových) někdy zjevila?
Co by nám asi řekla, přátelé?

Kdyby zeptala se: "Jak se modlíte?"
"Jak Boží přikázání plníte?"
Skončilo by to vesele? Mám obavy, že ne!
A vy?